

/Втори ранен, държи превъзваната си ръка и отново тръгва /
Гледа от висотата на хълма /

Купища убити коне им препречват пътя! ИИ И тия няма да могат да се
измъкнат! Хе-е-е, само ония там препускат като луди обратно! /изчезва/

Трети ранен

Да видя ..Да видя още веднъж... /пада и издъхва /

АЛЕКСАНДЪР

Какво става там? Ядрото им се мъчи да пробие път къжи край брега на
Тунджа! Ето! Ето нашите откъм Провадийска ги пресрещат! Свършено е!
Няма спасение за тях!

/идват войводи и войскари, разговарят оживено, някои са ранени /

Победа ! Бъже Завинаги ги сразихме! Всичко загина. Триста рицари не-
хат убити!

А цар
Анжия Калоян?

АЛЕКСАНДЪР

/гласове /

Царят! Царят! ~~Балдуините~~ Ето го, иде!

/изтичва стотник/

Балдуин е заловен!

АЛЕКСАНДЪР

Жив?

/гласове на принедащи бойци /

Жив. Роб!

КАЛОЯН

/с разкъсан плащ, ~~рано~~ ранен, изморен, ала щастлив/

Роб! Ала не аз, а той....

/прииждат Саца, Сергей, Радух, Иоан, Коча, Манастир/

КАЛОЯН /на Коча /

А сега да преследваме ония

~~Калоян~~

~~Преследвайте латинците~~ които се намъкнаха! ~~Бъже~~ Кратка
~~пощивка~~ В веднага пак на конете! Манастир не ги изпуска .Все по петите

им! *(и похвръгнати)* /дoveхдат Балдуин и други рицари, гологлави, с
вързани ръце ~~хихих~~. Балдуин ~~напада~~ ~~дръз~~ ~~улавя~~ ~~сигнални~~ тръби в
далечината /